

Remissvar över promemorian Förtydligande av bemyndigande att meddela föreskrifter om anmälan för samråd

Er beteckning: M2022/01430

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Gotlands län tillstyrker den föreslagna lydelsen av 7§ förordningen (1998:904) om anmälan för samråd.

Länsstyrelsen delar regeringens bedömning av hur straffbestämmelsen i 29 kap. 4 § 1 g miljöbalken ska tolkas.

Länsstyrelsen instämmer i regeringens bedömning att samrådsplikten behöver kunna avgränsas till vissa utpekade naturmiljöer och att det finns ett behov av att förtydliga det.

1. Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:904) om anmälan för samråd

Länsstyrelsen tillstyrker den föreslagna lydelsen av 7§ förordningen (1998:904) om anmälan för samråd.

3.3 Ansvarsbestämmelser

Länsstyrelsen noterar att regeringen gör en annan tolkning än Skogsutredningen (SOU 2020:73) av straffbestämmelsen i 29 kap. 4 § 1 g miljöbalken för otillåten miljöverksamhet. Länsstyrelsen instämmer i regeringens tolkning.

4. Ett förtydligt bemyndigande

Behovet av ett förtydligt bemyndigande

Länsstyrelsen instämmer i regeringens bedömning att det behöver förtydligas i förordningen att myndigheterna kan meddela föreskrifter om samrådsplikt inom hela landet, inom geografiska delar av landet eller inom vissa naturmiljöer. Idag kan förordningen tolkas som att föreskrifter endast kan meddelas för särskilda slag av verksamheter eller åtgärder som kan medföra skada på naturmiljön. Med den tolkningen

gäller föreskrifterna för hela myndighetens geografiska ansvarsområde, vilket i många fall ger en låg måluppfyllelse.

Länsstyrelsen instämmer vidare i regeringens bedömning att uttrycket ”inom landet eller en del av landet” i 12 kap. 6§ andra stycket miljöbalken även bör kunna omfatta biologiskt avgränsade delar av landet, det vill säga vissa utpekade naturmiljöer.

Föreskrifternas utformning

Länsstyrelsen instämmer i regeringens bedömning att det finns ett behov av att kunna meddela föreskrifter om samrådspikt för vissa utpekade naturmiljöer. Känsligheten för påverkan varierar mycket mellan olika naturmiljöer. Ofta mycket mer än mellan olika geografiskt avgränsade områden. Eftersom det är skadan på naturmiljön som är central för samrådspikten uppfylls syftet med lagstiftningen på ett träffsäkert sätt genom att kunna peka ut vissa naturmiljöer.

Länsstyrelsen instämmer vidare i regeringens bedömning att naturmiljöerna behöver vara beskrivna på ett sätt som gör dem möjliga att känna igen för verksamhetsutövaren. Här ligger ett stort ansvar på länsstyrelserna och Skogsstyrelsen.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Anders Flanking med Ingrid Thomasson som föredragande.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Kopia till:

Regeringskansliet, Josefin Olsson, josefin.olsson@regeringskansliet.se